

תת"ע 10484/04/20 - מדינת ישראל נגד עיסא תומא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 10484-04-20 מדינת ישראל נ' תומא
תיק חיצוני: 10119208865

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עיסא תומא

החלטה

לאחר עיון בבקשה, ובתגובת המשיבה, שמתנגדת לה, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית מהטעמים הבאים:

א. מאישור המסירה של ההזמנה לדין עולה שההזמנה לדין ליום 4.11.20 נשלחה למבקש בדואר רשום וחזרה כ"בהעדר הנמען נמסר למי שגר עמו ונראה שמלאו לו 18 שנים", חתומה על ידי הדואר והמקבל, ביום 19.5.20. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חלפו 15 יום מיום שנשלחה ההזמנה לדין בדואר רשום, והמבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. לא הוכח שכתובת אחרת של המבקש הייתה רשומה במשרד הפנים או בתעודת הזהות שלו. מכאן שההזמנה נמסרה כדין וקיימת חזקת מסירה (ראה לעניין זה רע"פ 2575/17 רונן גייאר נ' מדינת ישראל, וכן רע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח').

ב. לענין עיוות דין, המבקש ציין פגמים שנפלו, לטענתו, בדוח. יצוין שמעיון בדוח עולה שהשוטר ציין בנסיבות המקרה שבמהלך הפעלת ממלז, ממושב נהג, בניידת, דלת פתוחה, כשחצי גוף בחוץ, הבחין ברכב נוסע בנתיב שמאלי, בודד, לזר לעברו, והופיעה המהירות. השוטר סימן לנהג עם פנס יד לעצור את הרכב. הרכב נעצר בשול ימין, במקום בטוח. השוטר ניגש לנהג, והוסברה לו חומרת העבירה. ליד הנהג היה נוסע. צוינו ראיות טובה, מזג אוויר נאה, קשר עין רצוף עד לעצירת הרכב. תאורת רחוב. השוטר ציין שלידו ישב מתנדב. בתגובת הנהג צוין: "בטעות הכביש היה ריק". בנסיבות אלה לא הוכח שנפלו ליקויים ברישום הדוח, ולא הוכח לפני קיומו של עיוות דין (ראה עניין גייאר ועניין סאלם).

ג. לענין העונש - גם כאן לא מצאתי חשש לעיוות דין. המבקש הורשע בעבירה של נהיגה במקום בו המהירות המירבית המותרת היא 131 קמ"ש, ונדון לפסילה בת חודשיים, פסילה על תנאי, בת חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 1,500 ₪. המבקש נוהג משנת 2015, ולחובתו 6 הרשעות קודמות, 2 מהן בגין מהירות. הענישה בנסיבות העניין היא מידתית וסבירה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"א, 04 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.